

общественной жизни. На сегодня структурно-технологические сдвиги, направленные на экономический рост государства предусматривают мощное финансовое обеспечение. В современной рыночной системе такие процессы осуществляются именно благодаря инвестированию. Можно отметить, что современные условия хозяйствования требуют полностью нового видения роли и функционального назначения учета результатов деятельности предприятий, которые в последнее время все большей степени зависят от осуществления субъектами хозяйствования финансовых инвестиций. Принимая во внимание современные последствия экономического кризиса, учетчики должны применять более эффективные учетные методики, которые бы формировали дополнительные финансовые ресурсы предприятия. Поэтому актуальным вопросом сегодня является оптимальная организация учетного процесса, в том числе и финансовых инвестиций.

Ключевые слова: ценные бумаги, финансовые инвестиции, инвестор, долгосрочные финансовые инвестиции, текущие финансовые инвестиции, организация учета финансовых инвестиций.

SUMMARY

MODERN TRENDS OF FINANCIAL INVESTMENTS ACCOUNTING

In modern conditions, investment is the most important means of ensuring the terms for getting out of the current economic crisis, structural changes in the national economy, ensuranceing of technical progress, improvement of the quality indicators of economic activity at all levels, the investment aspect becomes the dominant which is determined by the large-scale tasks of market reform in Ukraine. Today, Ukrainian economic entities need capital restructuring, renewal of basic production facilities, introduction of advanced technologies, and the organization of production, which requires significant financial resources. The need to increase the inflow of investments in the Ukrainian economy from domestic and foreign investors requires, in a general sense, the investment market formation for both the processes of direct investment attraction and their effective usage. The development and revitalization of Ukraine's economic sphere and reaching the level of economic growth depends on investment activity, that is, the functioning of domestic investment and foreign investment in the country.

The effective reforming of the Ukrainian economy in the modern conditions of management requires stable, large-scale transformation processes in all spheres of social life. Present structural and technological changes aimed at the economic growth of the state presuppose a powerful funding. In the modern market system such processes are carried out through investing.

It should be noted that the current conditions of management require a completely new vision of the role and functional purpose of enterprises results accounting, which to a greater extent depend on the implementation of current financial investments of the entities. Taking into account the current effects of the economic crisis, accountants should apply more effective accounting techniques that would form additional financial resources for the enterprise. Therefore, the optimal organization of the accounting process, including financial investments, is the topical issue of the present.

Key words: securities, financial investments, investor, long-term financial investments, current financial investments, organization of financial investments accounting.

УДК: 657. 422. 4 «312» (477)

ЦІННІ ПАПЕРИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ. МЕТОДИКА ЇХ ОБЛІКУ.

ГОЛОВАЧКО В.М., ДАНИШ Н.І.
Мукачівський державний університет

На сьогодні у нашій країні все більший розвиток одержує ринок цінних паперів. Практично всі суб'єкти економічних відносин, що ведуть бухгалтерський облік безпосередньо зіштовхуються з обліком операцій із цінними паперами. Сучасний український ринок цінних паперів налічує ряд проблем, швидке й ефективне рішення яких послужить поштовхом до його подальшого розвитку. Визначальною рисою цінного паперу виступає можливість бути самостійним об'єктом прав, що передбачає обов'язкове слідування права цінному паперу, тобто цінні папери можуть відчужуватись не за правилами права, яке вони посвідчують, а за правилами, що стосуються саме обігу цінних паперів.

Ринок цінних паперів України на сучасному етапі характеризується динамічним розвитком. З його допомогою здійснюється перерозподіл інвестиційних ресурсів і капіталу з однієї галузі в іншу, тобто відбувається автоматичне регулювання інвестиційних процесів у економіці країни і регіонах. Чим правильніше й ефективніше працюватиме ринок цінних паперів, тим швидше й інтенсивніше розвиватиметься економіка країни.

Розвиваючи інноваційні технології, правове та інформаційне забезпечення ринку цінних паперів, а також проведення цілеспрямованої політики на покращення економічної безпеки дасть українському

ринку цінних паперів можливість зростати в довгостроковій перспективі, що буде забезпечувати у майбутньому джерело фінансування українських корпорацій та додатковий дохід для інвесторів.

Впровадження ринкових відносин, створення в країні нових механізмів регулювання та управління економікою, здійснення приватизації – ці та інші фактори по-різному впливають на створення загального, високоліквідного і ефективного, регульованого державою і інтегрованого у світові фондові ринки, ринку цінних паперів України. У сучасних умовах розвинений ринок цінних паперів є невід’ємним елементом ефективно функціонуючої ринкової економіки будь-якої країни. Це і розглянемо у даній статті.

Ключові слова: цінні папери, ринок цінних паперів, фінансовий ринок, фондовий ринок, фондова біржа, емітенти цінних паперів, фінансові інструменти, акція, облігація.

Постановка проблеми. Ринок цінних паперів (фондовий ринок) є однією з найважливіших частин економіки будь-якої країни, в тому числі і України. Незважаючи на те, що ринок цінних паперів в Україні почав своє становлення з 1991 року, він все ще перебуває в стадії формування, якій властивий пошук форм та інструментів, що визначають норми поведінки основних учасників обміну специфічного товару – цінних паперів. Для вдосконалення механізму функціонування фондового ринку, необхідний якісний аналіз ситуації на ринку, моніторинг і прогнозування його змін, а також пошук нових шляхів удосконалення.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання обліку цінних паперів досліджують багато науковців, такі як: Чесноков В.Л., Губа Є.І., Кирилов С.І., Хом’як Р.Л., Асаул О.М., Єрофєєв П.Ю., Боровкова В.А., Мокін В.О. Класифікацію цінних паперів досліджували: Пирогова О.Є., Іванов С.В., Хоменко Л.П., Прокопенко В.В., Кулаковська Л.П., Піча Ю.В., Мороз Ю.Н., Мельник В.А., Лишиленко О. В. Державне регулювання ринку цінних паперів розглядали: Шелудько В.М., Голов С.Ф., Костюченко В.М., Хом’як Р.Л., Чабанова Н.В., Чернелевський Л.М., Беренда Н.І., Василенко Ю.А.

Мета статті (постановка завдання). Мета статті полягає в описі сучасного стану ринку цінних паперів в Україні, та методика їх обліку.

Результати дослідження. Український фондовий ринок є організованим ринком торгівлі фінансовими інструментами. Важливою складовою українського фондового ринку є ринок цінних паперів. Відповідно до ст. 2 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», фондовий ринок (ринок цінних паперів) – сукупність учасників фондового ринку та правовідносин між ними щодо розміщення, обігу та обліку цінних паперів і похідних (деривативів).

Ринок цінних паперів – це сукупність економічних відносин з приводу випуску та обігу цінних паперів між його учасниками. Ринок цінних паперів (фондовий ринок) – це інститут, який забезпечує купівлю–продаж цінних паперів. Через фондовий ринок відбувається залучення тимчасово вільних фінансових ресурсів одних економічних суб’єктів і надання їх в платне строкове користування іншим суб’єктам.[1]

Ринок цінних паперів охоплює частково як кредитні відносини шляхом включення в свою сферу ринку боргових інструментів (ринку облігацій), так і відносини співволодіння, виникаючі на ринку інструментів власності (ринку акцій). Ці відносини виражаються через випуск спеціальних документів – цінних паперів, які мають власну вартість і можуть продаватися, купуватися і погашатися. Звідси, об’єктом угод на фондовому ринку є цінні папери. Цінний папір як об’єкт угод фондового ринку – це своєрідний грошовий документ, який свідчить відносини співволодіння або позики між власником і емітентом. На відміну від банківського кредитування, яке надає в більшості випадків короткострокові позички, цей ринок дозволяє отримати грошові кошти навіть на кілька десятиліть, а, випускаючи і продаючи акції, можна забезпечити капітальне фінансування на безстроковій основі. Це механізм перерозподілу капіталу між кредиторами й позичальниками на основі

трансформації вільних грошових коштів у грошовий капітал, який надається в позики на умовах повернення і за певну плату у вигляді відсотка. Через участь банків, спеціалізованих кредитно-фінансових установ і фондової біржі на ринку акумулюються грошові нагромадження банків, підприємств, фізичних осіб, держави для виробничого та невиробничого інвестування.

Ринок цінних паперів в Україні почав своє становлення в 1991 році з прийняттям Закону України «Про цінні папери і фондову біржу» (актуалізований Законом України «Про цінні папери та фондовий ринок»). Тоді Україна на законодавчому рівні отримала інструменти та професійних учасників ринку цінних паперів, які брали активну участь у створенні вітчизняного фінансового сектора економіки.[10]

Найбільш важливим при визначенні правових засад здійснення державного регулювання ринку цінних паперів став Указ Президента України, яким 12 червня 1995 була утворена Державна комісія із цінних паперів та фондового ринку. Відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів» в Україні визначено її завдання, функції, повноваження, права, відповідальність і відносини з іншими державними органами з питань регулювання та контролю на ринку цінних паперів. Наступним кроком у регулюванні ринку цінних паперів України став Указ Президента України № 1063/2011 від 23.11.2011 року про створення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР). В Україні перші біржі стали з'являтися на початку 90-х років, вони носили хаотичний характер і служили швидше інструментом обміну товарами, ніж реальною фондовим майданчиком, вони не виконують властиві їм функції щодо залучення, перерозподілу капіталу та його спрямування в реальний сектор. Перші цінні папери: ваучери, векселі, купони і т. д. використовувалися в різних кримінальних схемах по захопленню підприємств, відходу від податків і відмивання грошей. Інвестиційні фонди були більше схожі на піраміди, ніж вони, по суті, й були.

Особливістю ринку цінних паперів на Україні є його участь в приватизації. Так, в березні 1995 року був прийнятий закон «Про приватизаційні папери», що визначив порядок використання і обігу на території України приватизаційних цінних паперів. Приватизаційні сертифікати є іменними цінними паперами, які підтверджують право власності на придбані об'єкти приватизації. Закон забороняє вільний обіг, продаж або інше відчуження приватизаційних паперів. Це обмежує участь в приватизації професійних учасників ринку цінних паперів. Проте недосконалість законодавства дозволяє в окремих випадках обходити обмеження.

До 1995 року основним засобом розрахунку за об'єкти приватизації служили засоби із спеціального приватизаційного рахунку, використання якого було незручним як для фінансових посередників, так і громадян. З 1995 року приватизаційні цінні папери випускаються в матеріалізованій формі, і порядок їх використання дещо спростився. В той же час використання матеріалізованого приватизаційного сертифікату, який є неподільним, стало незручним для громадян України, що беруть участь в приватизації без використання послуг фінансових посередників. Річ у тому, що, якщо на сертифікатному аукціоні вартість акції буде встановлена на рівні вартості, відмінної або не кратної вартості приватизаційного сертифікату, фізичній особі буде непросто здійснити оплату придбаних їм акцій. Для фінансових посередників це питання стоїть не так гостро.[2]

У відповідності з Законом України «Про цінні папери та фондову біржу» розрізняють такі типи цінних паперів(див.рис.1.):

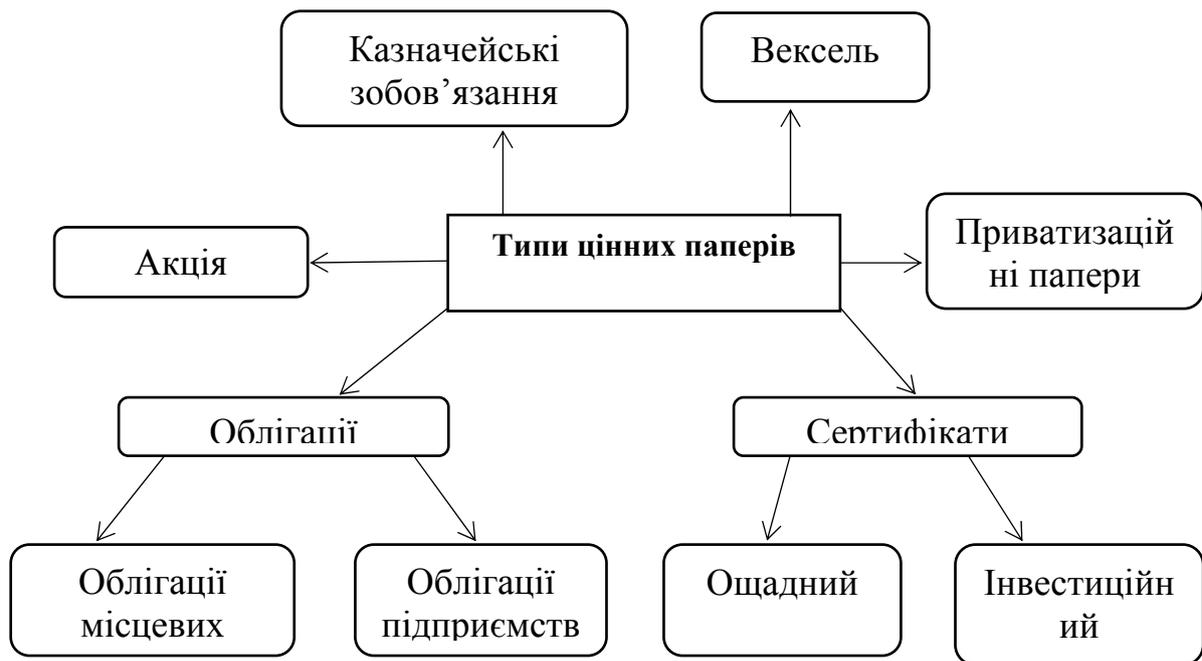


Рис.1. Типи цінних паперів

Акція – цінний папір без установленого строку обігу, що засвідчує дольову участь у статутному фонді акціонерного товариства, підтверджує членство в акціонерному товаристві та право на участь в управлінні ним, дає право його власникові на одержання частини прибутку у вигляді дивіденду, а також на участь у розподілі майна при ліквідації акціонерного товариства.[5]

Купуючи акції будь-якого акціонерного товариства, новий власник набуває тим самим право на отримання доходу в даному суспільстві. Ціна такого права закладена в рівні котирування даної акції, її прибутковості і повинна бути не нижче величини доходу, який власник мав би за вкладом у банку при діючої ставки за депозитним банківського відсотка. Курсова вартість акцій (К) в такому випадку обчислюється за такою формулою:

$$K = \frac{D}{Bп} \times 100\%$$

де D – дивіденд;

Bп – банківський відсоток по депозиту.

Облік розрахунків з акціонерами, що працюють на підприємстві та володіють акціями, потрібно вести за новим Планом рахунків на рахунку № 67 «Розрахунки з учасниками», який призначений для узагальнення інформації про розрахунки з учасниками та засновниками підприємства, що пов'язані з поділом прибутку.

По кредиту рахунку № 67 «Розрахунки з учасниками» відображається збільшення заборгованості підприємства перед засновниками та учасниками товариства, по дебету – її зменшення (погашення, в тому числі реінвестування доходів тощо).

Аналітичний облік ведеться за кожним засновником та учасником та за видами виплат (табл.1.).

Таблиця 1

Аналітичний облік акцій

	Зміст господарської операції	Дебет	Кредит
	По завершенні підписки на акції – на номінальну вартість акцій, що:		
	на суму простих акцій, що підлягають розміщенню серед засновників;	461	401
	на суму простих акцій, що підлягають розміщенню в порядку відкритої підписки;	462	401
	Нараховано суму коштів, що надійшли від продажу акцій	311	46
	У міру надходження належних з учасників платежів	311	46
	Нараховано суму дивідендів по акціях підприємства	443	671

Казначейські зобов'язання – вид цінних паперів на пред'явника, що розміщуються виключно на добровільних засадах серед населення, засвідчують внесення їх власниками грошових коштів до бюджету і дають право на одержання фінансового доходу. Емісія казначейських зобов'язань України є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.[8]

Погашення та сплата доходу за казначейськими зобов'язаннями України гарантується доходами Державного бюджету України(табл.2).

Таблиця 2

Облік операцій з казначейськими векселями.

№	Зміст господарської операції	Дебет	Кредит
1	Одержані від міністерств, відомств та інших головних розпорядників державних коштів казначейські векселі, перший векселедержатель відображає суму за векселем	34	46
2	Передавання казначейських векселів для погашення кредиторської заборгованості за вексельною сумою	63	34
3	Перший векселедержатель у тому ж звітному періоді, в якому казначейський вексель прийнятий до погашення заборгованості за платежами до Державного бюджету України відображає	48	42
4	Одержання за згодою казначейського векселя від векселедержателя в погашення дебіторської заборгованості за відвантаженою продукцією, товари, виконані роботи та ін.	34	36
5	Придбання за договором купівлі–продажу казначейських векселів	34	36

Вексель – цінний папір, який засвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця сплатити після настання строку визначену суму грошей власнику векселя (векселедержателю). Розглянемо синтетичний облік векселів (див.табл.3.). [3]

Таблиця 3

Синтетичний облік векселів

№	Зміст господарської операції	Дебет	Кредит
1	Одержано вексель від покупця	34	719
2	Одержано вексель за реалізовану продукцію	34	36
3	Надійшли кошти в погашення заборгованості, забезпеченої одержаними векселями	30	34
4	Купівля векселів	34	311
5	На суму прибутку (одержана різниця між ціною векселя і сплаченою сумою)	311	719
6	Продаж векселів	311	34

7	Видача векселів у забезпечення заборгованості постачальникам	63	62
8	Погашення заборгованості, забезпеченої виданими вексями	62	31
9	При здійсненні дисконтних операцій (продаж векселів векселетримачів установі банку) записи на суму проданих банку векселів		
	В національній валюті	311	719
	В іноземній валюті	312	719

Якщо виданий вексель передається на користь векселедавця або платника для оплати за відвантажену продукцію, то в бухгалтерському обліку сторін заборгованість по вексях списується в кореспонденції з рахунками № 95 «Фінансові витрати», № 36 «Розрахунки з покупцями та замовниками», № 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками», № 37 «Розрахунки з різними дебіторами». [7]

Приватизаційні папери – це особливий вид державних цінних паперів, які засвідчують право власника на безоплатне одержання у процесі приватизації частки майна державних підприємств, державного житлового фонду, земельного фонду. Приватизаційні папери можуть бути лише іменними.[6]

Облік приватизаційних паперів на рахунках позабюджетних фондів приватизації здійснюється такими проведеннями(див. табл.4) .

Таблиця 4

Облік приватизаційних паперів

№	Зміст господарської операції	Дебет	Кредит
1	Надходження приватизаційних паперів	33	313
2	Вартість приватизаційних майнових сертифікатів, що передані фондом депозитарію	331	313
3	На вартість виданих інвестиційних сертифікатів	33	685

Ощадний сертифікат – письмове свідоцтво банку про депонування грошових коштів, яке засвідчує право вкладника на одержання після закінчення встановленого строку депозиту і процентів по ньому.[5]

На рахунку 35 «Поточні фінансові інвестиції» ведуть облік і рух поточних фінансових інвестицій і еквівалентів грошових коштів, у тому числі депозитних сертифікатів. Рахунок 35 «Поточні фінансові інвестиції» активний, має два субрахунки:

- 351 «Еквіваленти грошових коштів»;
- 352 «Інші поточні фінансові інвестиції».

По дебету рахунку 35 «Поточні фінансові інвестиції» відображають придбання (надходження) еквівалентів грошових коштів і поточних фінансових інвестицій, а по кредиту відображають зменшення їх вартості і вибуття.

Облік ощадних сертифікатів, які придбані підприємством у банку, ведуть на рахунок 313 «Інші рахунки в банку в національній валюті» і рахунку 314 «Інші рахунки в банку в іноземній валюті».

Інвестиційний сертифікат – іменний цінний папір, який розміщується інвестиційним фондом, інвестиційною компанією, компанією з управління активами пайового інвестиційного фонду та посвідчує право власності інвестора на частку в інвестиційному фонді, взаємному фонді інвестиційної компанії та пайовому інвестиційному фонді.[5]

Для цілей бухгалтерського обліку та оподаткування інвестиційні сертифікати потрібно розглядати з точки зору обліку та оподаткування цінних паперів, що регламентовано ПСБО 12 «Фінансові інвестиції» та п. 141.2 ст. 141 Податкового кодексу України. Загальні проведення(див.табл.5).

Таблиця 5

Облік інвестиційних сертифікатів

№	Зміст господарської операції	Дебет	Кредит
1	Придбання (продаж) інвестиційних сертифікатів	352	685
2	Оплата придбаних (проданих) ЦП	685, 377	311
3	Отримання (та визнання) відсотків, якщо такі передбачаються умовами інвестиційного сертифікату	311	373

Облігація – цінний папір, що засвідчує внесення її власником грошових коштів і підтверджує зобов'язання відшкодувати йому номінальну вартість цього цінного паперу в передбачений в ньому строк з виплатою фіксованого процента (якщо інше не передбачено умовами випуску). Облігації усіх видів розповсюджуються серед підприємств і громадян на добровільних засадах.[6]

Облігації місцевих позик – облігації, емісійні цінні папери, що розміщуються на підставі рішення міської ради відповідно до вимог, установлених бюджетним законодавством.[6]

Облігації підприємств – облігації, емісійні цінні папери, що розміщуються юридичними особами, та засвідчують правовідносини позики (звичайні облігації) або зобов'язання передати товари та/або надати послуги (цільові облігації). Облігації підприємств не дають право на участь в управлінні емітента. Розглянемо синтетичний облік облігацій(див. табл.6) :

Таблиця 6

Синтетичний облік облігацій

№	Зміст господарської операції	Дебет	Кредит
1	Випущено облігації з премією на строк більше від одного року:		
	– номінальна вартість	311	521
	– премія за облігаціями	311	522
2	Нараховано відсотки за облігаціями, випущеними з премією для облігацій місцевих позик:		
	– сума відсотків	952	684
	– амортизація премії	952	684
3	Випущено облігації з дисконтом на строк більше одного року:		
	– отримано кошти	311	521
	– дисконт за облігаціями	523	521
4	Нараховано відсотки за облігаціями підприємств, випущеними з дисконтом для:		
	– сума відсотків	952	684
	– сума амортизації дисконту	952	523
5	Сплачено відсотки за облігаціями :		
	– за облігаціями місцевих позик	684 ₁	311
	– за облігаціями підприємств	684 ₂	311

Отже, цінні папери є капіталом, тому що їх власники одержують доходи. Проте капітал цей фіктивний, оскільки цінні папери не мають вартості, хоча продаються та купуються на ринку; їх ціни мають ірраціональний характер.

Висновки.

У результаті даних досліджень ми виявили, що ринок цінних паперів є багатофункціональною системою, яка сприяє акумулюванню капіталу для інвестицій у виробничу та соціальну сфери, структурній перебудові економіки, підвищенню добробуту

громадян за рахунок володіння та вільного розпорядження цінними паперами, підготовленості населення до ринкових відносин.

Основним завданням, яке має виконувати ринок цінних паперів, є насамперед забезпечення умов для залучення інвестицій на підприємства, доступ цих підприємств до більш дешевого, порівняно з банківськими кредитами капіталу.

Створення ринку цінних паперів України вимагає врахування відомих загальносвітових принципів та стандартів функціонування фондового ринку.

На сьогоднішній день, на жаль, ринок цінних паперів в Україні ще не став інструментом перерозподілу капіталу і поки не сприяє акумуляції коштів, таких необхідних для інвестицій. Це пов'язано з тим, що немає великого прагнення потенційних покупців до придбання вітчизняних цінних паперів через недовіру до них, оскільки в нинішніх умовах зростання заборгованості підприємств, банкрутств не можна виключити можливість зміни фінансового становища навіть успішних підприємств

Щоб фондовий ринок України став ефективним механізмом обігу цінних паперів, сприяв економічному розвитку і забезпечував належні умови для розміщення інвестицій та надійний захист інтересів інвесторів, його створення та подальше функціонування повинно будуватися на принципах справедливості, урегульованості, рівності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Асаул А.М., Ринок цінних паперів: системний аналіз підприємницької діяльності. Навч. посібник. / А.М. Асаул, М.П. Войнаренко, Н.А. Пономарьов / – Хмельницький: ІНТРАДА, 2009. – 486с.
2. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерський фінансовий облік. 4-те вид., доп. і перероб. / Ф.Ф. Бутинець / – Житомир : ПП «Рута», 2006. – 687с.
3. Демківський А.В. Сучасний вексельний обіг : Навч. посібник. / А.В. Демківський / – К.: Товариство «Знання», КОО, 2006.– 138с.
4. Закон України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» від 30 жовтня 1996 року №448/96-ВР. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.
5. Кузнєцова Н.С., Ринок цінних паперів в Україні. Навч. посібник. / Н.С. Кузнєцова, І.Р. Назарчук / – Київ., 2008, –138с.
6. Мельник В.А. Ринок цінних паперів. / В.А. Мельник / – К.: А.Л.Д., ВІРА-Р, 2000. –560с.
7. Хабарина В.М. «Операції з векселями». Підручник для ВНЗ. / В.М. Хабарина / – Київ. – 2010р.
8. Хом'як Р.Л. Бухгалтерський облік в Україні. Навч. посібник. /Р.Л. Хом'як / – Львів.: НУ, 2008.– 1224с.
9. Шара Є. Ю. Фінансовий облік: навч. посібник / Є. Ю. Шара, І.Є. Соколовська-Гонтаренко/ – К. : Центр учб. літ., 2016. – 336 с.
10. Шелудько В.М. Фінансовий ринок: Навч. посіб./ В.М. Шелудько / – 3- те вид., випр. і доп. – К.: Знання-Прес, 2008.

АННОТАЦІЯ

ЦЕННЫЕ БУМАГИ В СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЕ. МЕТОДИКА ИХ УЧЕТА.

На сегодня в нашей стране все большее развитие получает рынок ценных бумаг. Практически все субъекты экономических отношений, ведущие бухгалтерский учет, непосредственно сталкиваются с учетом операций с ценными бумагами. Современный украинский рынок ценных бумаг насчитывает ряд проблем, быстрое и эффективное решение которых послужит толчком к его дальнейшему развитию. Определяющей чертой ценной бумаги выступает возможность быть самостоятельным объектом прав, предусматривает обязательное следование права ценной бумаги, то есть ценные бумаги могут отчуждаться не по правилам права, они заверяют, а по правилам, касающихся именно ценных бумаг.

Рынок ценных бумаг Украины на современном этапе характеризуется динамичным развитием. С его помощью осуществляется перераспределение инвестиционных ресурсов и капитала из одной отрасли в другую, то есть происходит автоматическое регулирование инвестиционных процессов в экономике страны и регионах. Чем правильнее и эффективнее будет работать рынок ценных бумаг, тем быстрее и интенсивнее будет развиваться экономика страны.

Развивая инновационные технологии, правовое и информационное обеспечение рынка ценных бумаг, а также проведение целенаправленной политики на улучшение экономической безопасности, даст украинскому

рынку ценных бумаг возможность расти в долгосрочной перспективе, что будет обеспечивать в будущем источник финансирования украинских корпораций и дополнительный доход для инвесторов.

Внедрение рыночных отношений, создание в стране новых механизмов регулирования и управления экономикой, осуществление приватизации – эти и другие факторы по-разному влияют на создание общего, высоколиквидного и эффективного, регулируемого государством и интегрированного в мировые фондовые рынки, рынка ценных бумаг Украины. В современных условиях развитый рынок ценных бумаг является неотъемлемым элементом эффективно функционирующей рыночной экономики любой страны. Это и рассмотрим в данной статье.

Ключевые слова: ценные бумаги, рынок ценных бумаг, финансовый рынок, фондовый рынок, фондовая биржа, эмитенты ценных бумаг, финансовые инструменты, акция, облигация.

SUMMARY

SECURITIES IN MODERN UKRAINE. THE METHOD OF THEIR ACCOUNTING.

Today, the market of securities is gaining further development in our country. Almost all economic entities that conduct accounting are directly encountered with securities transactions accounting. The modern Ukrainian securities market counts a number of problems, fast and efficient solution of which will serve as an impetus for its further development. The defining feature of securities is the opportunity to be an independent object of rights, which involves the mandatory observance of the right to security, that is, securities may be alienated not by the rules of law they recognize, but by the rules relating specifically to the circulation of securities.

The securities market of Ukraine at the present stage is characterized by dynamic development. Redistribution of investment resources and capital from one branch to another is carried out with its help, that is, there is an automatic regulation of investment processes in the economy of the country and regions. The more correct and efficient the securities market will operate the faster and more intensively the country's economy will develop.

Developing innovative technologies, legal and informational support for the securities market, as well as pursuing a targeted policy for improving economic security will enable the Ukrainian securities market to grow in the long term perspective, which will provide a future source of funding for Ukrainian corporations and additional income for investors.

Implementation of market relations, creation of new regulation mechanisms and economic management in the country, privatization – these and other factors influence the creation of a general, highly liquid and efficient, state regulated and integrated into the world stock markets, securities market of Ukraine. In modern conditions, the developed securities market is an integral element of an efficiently functioning market economy of any country. This will be the point for discussion of the article.

Key words: securities, securities market, financial market, stock market, stock exchange, issuers of securities, financial instruments, share, bond.

УДК 657. 447 (477:100)

ПОРІВНЯННЯ ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ УКРАЇНИ З ІНШИМИ КРАЇНАМИ

ГОЛОВАЧКО В.М., ШУЛЕВКА О.Ю.

Мукачівський державний університет

Податки є частиною фінансової системи як на макро-, так і на мікрорівні. Вони виконують фінансову, розподільчу та соціальну функції. При виконанні розподільчої функції першочергове значення має стимулюючий напрям, який набуває все більшого значення в економічній політиці різних країн світу.

Кожна країна іде різними економічними шляхами (передусім ринковим або командно-адміністративним), має свої особливості у розвитку економіки, в динаміці розвитку економічних процесів, що впливає і на розвиток окремих складових загальної економічної системи, а також на податкову систему держави, яка належить до фінансової системи і повинна постійно пристосовуватись до змін у суспільстві.

Податки мають досить високу питому вагу в дохідній частині бюджету будь-якої держави, тому що вони є основним джерелом його наповнення. В усіх країнах світу витрати держави плануються виходячи з дохідної частини, тобто з кількості зібраних податків. Якщо при плануванні з'являється дефіцит бюджету, уряд при введенні нових податків, обов'язкових зборів та платежів повинен передбачати можливі негативні наслідки насамперед для населення і підприємств.

Ключові слова: податковий облік, податок, оподаткування, податкова система, ставка податку.